

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. B. i M. C.

przeciwko J. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

skargi pozwanego J. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt V CZ (...),

wznawia postępowanie w wyżej oznaczonej sprawie i uchyla postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt V Cz (...), oraz postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt I ACa (...).

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 września 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 lutego 2007 r. i zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego 2700 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu na zawarte w przytoczonym wyroku Sądu drugiej instancji postanowienie o kosztach procesu pozwany domagał się zmiany tego postanowienia

przez zasądzenie od powodów solidarnie dalszej kwoty 900 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego oraz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 30 października 2007 r. Sąd Apelacyjny w odrzucił zażalenie pozwanego. Uznał bowiem, że stronie nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku sądu drugiej instancji. Podkreślił również, że tej oceny nie zmienia wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 marca 2007 r., SK 3/05 (OTK-A 2007, nr 3, poz. 32), ponieważ dotyczy on art. 393¹⁸ § 2 k.p.c., a nie znajdującego zastosowanie w sprawie art. 394¹ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił, że - wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Apelacyjnego - zakwestionowane rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego podlega zaskarżeniu zażaleniem. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie postanowienia o odrzuceniu zażalenia.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2008 r. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie pozwanego. Podzielając stanowisko Sądu drugiej instancji, Sąd Najwyższy wskazał na postanowienie z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 28/07 (OSNC 2008, nr 2, poz. 29, w którym Sąd Najwyższy - na gruncie art. 394¹ § 2 k.p.c., w wersji pierwotnej - uznał, że na postanowienie sądu drugiej instancji o kosztach procesu nie przysługuje zażalenie. Dnia 6 kwietnia 2010 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga pozwanego o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008 r. oddalającym zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 30 października 2007 r. Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 lutego 2010 r., SK 10/09, pozwany żądanie wznowienia postępowania oparł na 401¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 401¹ k.p.c. można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. W sytuacji, o której mowa w przytoczonym przepisie, skargę o wznowienie postępowania wnosi się terminie trzech miesięcy od wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 407 § 2 zdanie pierwsze k.p.c.).

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 9 lutego 2010 r., SK 10/09 (Dz. U. Nr 24, poz. 125), który wszedł w życie z dniem 15 lutego 2010 r., orzekł, że art. 394¹ k.p.c. w zakresie, w jakim - w brzmieniu obowiązującym do dnia 21 maja 2009 r. - nie dawał

podstaw do zaskarżenia postanowienia w przedmiocie kosztów zasądzonych po raz pierwszy przez sąd drugiej instancji, jest niezgodny z art. 78 w związku z art. 176 ust. 1, w związku z art. 45 ust. 1 oraz w związku z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wniesiona w terminie przewidzianym w art. 407 § 2 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania została oparta na podstawie wskazanej w art. 401¹ k.p.c., albowiem postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008 r. i postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2007 r. zostały oparte na przepisie uznanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 lutego 2010 r., SK 10/09 za niezgodny z Konstytucją. Żądanie wznowienia postępowania jest zatem uzasadnione.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji postanowienia.